

Küçük Yıldız Tilki

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Yıldız Tilki

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın, eğreli otlarının yeşil kurdeleler gibi kıvrıldığı sıcak bir köşesinde küçük bir yıldız tilki yaşırdı. Tüyleri sıcak kıvılturuncuydu ve alnında altın bir yıldız usulca parlardı. Her akşam gece gökyüzünü izler, kehribar gözleri uykuya dalana kadar yıldızları sayardı. Orman onun eviydi ve onu çok severdi.

Bir sabah genç bir orman geyiđi eğreli otlarının arasından usulca geçti. Yumuşak, geyik kahvesi tüyleri, sırtı boyunca krem rengi benekleri ve tek bir çançiçeđiyle sade bir sarmaşık tasması vardı. 'Merhaba,' dedi koyu gözleri sevgi dolu. 'Bir arkadaş arıyorum.' Küçük yıldız tilki gülümsedi. 'Ben tam buradayım,' dedi ve o anda en iyi arkadaş oldular.

İki arkadaş günlerini keşfederek geçirdi. Geyik küçük tilkiyi sırtında taşırdı, o da kelebekleri ve gizli patıklarını gösterirdi. Geceleri yosunlu bir tepede yatar ve gökyüzünü izlerlerdi. Yıldız tilkinin alını küçük bir fener gibi parlardı. 'Yıldızlar bizim gece lambalarımız,' diye fısıldardı. Geyik başını sallardı, onun yanında kendini güvende hissederdi.

Berrak bir gecede yıldız tilki soluğunu tuttu. 'Bir yıldız kayıp!' diye haykırdı, gökyüzündeki boş bir yeri işaret ederek. Geyik yukarı baktı ve karanlık boşluğu gördü. 'Onu bulmalıyız,' dedi usulca. 'Ama orman karanlık ve derin.' Küçük tilkinin yıldızı daha parlak parladı. 'Birlikte gideceğiz,' dedi. 'Arkadaşlar birlikte cesur olur.'

Hemen yola koyuldular; geyiğin ince bacakları sessizce adım atıyor, tilki sırtında gidiyordu. Ağaçlar uzayıp sıklaştı, gölgeler uzun parmaklar gibi uzandı. Küçük tilkinin kalbi hızlı çarpıyordu ama geyiğin sıcak tüyelerine sıkıca tutundu. 'Buradayım,' diye fısıldadı geyik. 'Ben de buradayım,' diye fısıldadı o da. Arkadaşlıkları karanlıkta bir ışıktı.

Kısa süre sonra patikanın sık, dolaşık çalılarla gizlendiği bir yere geldiler. Gölgeler dans edip sallanıyor, tuhaf şekiller oluşturuyordu. 'Korkutucu görünüyor,' dedi tilki, kehribar gözleri fal taşı gibi açılmış. 'Ama gölgeler sadece gölgedir,' dedi geyik usulca. 'Onları dost yapmak için bir şarkı söyleyelim.' Söylediler ve gölgeler sanki onlarla birlikte dans etti.

Çalıların arasından geçip dar bir patika buldular. Geyiğin kadife boynuzları ay ışığını yakaladı, krem benekleri parladı. 'Kayıp yıldızı görüyor musun?' diye sordu tilki. 'Henüz değil,' dedi geyik. 'Ama aramaya devam edeceğiz.' Yürüdüler, adımları emin ve kararlıydı. Bir zamanlar korkutucu olan orman artık bir dost gibi hissettiriyordu.

Sonra bir devin sırtı gibi yükselen yüksek bir tepeyle karşılaştılar. Geyiğin uzun bacakları dik taşlarda kaydı, tilki sıkıca tutundu. 'Bunu başarabiliriz,' diye cesaret verdi. 'Her seferinde bir adım.' Geyik gülümsedi ve yavaşça, dikkatlice tırmandı. Tepede soluklanmak için durdular. Manzara geniş ve harikaydı.

Tepenin doruğundan uzakta yumuşak, altın bir parıltı gördüler. 'Bak!' diye haykırdı tilki. 'Kayıp yıldız bu!' Yıldız içi boş bir ağaca düşmüş ve sıkışmıştı, hafifçe pırıldıyordu. Umutla dolu kalplerle tepeden aşağı koştular. Koşarken geyiğin çançiçeği tasmaı usulca çınladı. Yaklaştıkça yıldızın ışığı parladı.

Yıldız, içi boş ağacın derinliklerine sıkışmıştı. 'Onu nasıl çıkaracağız?' diye sordu geyik. Küçük tilki derin düşündü. 'İçeri girebilecek kadar küçüğüm,' dedi. 'Ama içerisi karanlık.' Geyik ona burnunu sürttü. 'Tam burada olacağım,' diye söz verdi. 'Yıldızın yolu aydınlatacak.' Tilki derin bir nefes aldı ve içeri süzüldü.

İçi karanlık ve tozluysa ama yıldız tilkinin alnı parlak parlıyordu. Yıldızı buldu; sıcak ve küçük bir kalp atışı gibi titriyordu. 'Aldım!' diye seslendi. Ama yıldız ağırdı ve tek başına taşıyamadı. 'Yardıma ihtiyacım var,' dedi. Geyik ince bacaklarını içeri uzattı ve birlikte yıldızı usulca çıkardılar.

Şimdi yıldız aralarında süzülüyor, usulca parlıyordu. 'Onu gökyüzüne geri vermeliyiz,' dedi geyik. 'Ama nasıl?' Tilki yüksek tepeye ve karanlık ormana baktı. 'Birlikte taşıyacağız,' dedi. 'Sen bir yanını tut, ben diğer yanını.' Böylece yan yana yürüdüler, yıldız dost bir fener gibi yollarını aydınlattı.

Tep eye yeniden tırmandılar, bu kez daha yavaş, yıldız ağır ama sıcaktı. Dorukta onu yükseğe kaldırdılar. Yıldız patilerinden yükseldi ve yukarı, yukarı, yukarı süzülerek boş yerine yerleşti. Gece gökyüzü her zamankinden daha parlak ışıldadı. 'Başardık!' diye sevindi tilki. Geyik güldü ve yıldız ışığında dans ettiler.

Orman sanki onlarla kutlama yapıyordu. Ateş böcekleri pırıldadı, yapraklar usulca fısıldadı. 'Cesurdun,' dedi geyik. 'Sen de öyleydin,' dedi tilki. 'Ama sensiz yapamazdım.' Birbirlerine gülümsediler, arkadaşlığın onları cesur kıldığını bilerek. Kayıp yıldız evindeydi, onlar da evlerindeydi.

Sessiz ormandan geri yürüdüler; geyiğin adımları hafif, tilkinin kuyruğu mutlulukla sallanıyordu. Yıldız tilkinin alnı yeni bir sıcaklıkla parlıyordu. 'Eskiden karanlıktan korkardım,' dedi. 'Ben de,' dedi geyik. 'Ama birlikteyken korkmuyorum.' Ne olursa olsun birbirlerine her zaman yardım edeceklerine söz verdiler.

Yosunlu tepelerine döndüklerinde birbirlerine sokulup kıvrıldılar. Gece gökyüzü parlak ve bütün olarak ışıldıyordu. 'Arkadaşlık bizi cesur kılar,' diye fısıldadı küçük yıldız tilki. Orman geyiği başını salladı, çançiçeği tasmaları tüylerine yumuşacık değdi. Ve pırıldayan yıldızların altında, yarının maceralarını hayal ederek uykuya daldılar. Son.